

ת"פ 32115/08 - מדינת ישראל נגד נחמן אנשיין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 32115-08-20 מדינת ישראל נ' אנשיין(עוצר)
בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בענין: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד אילן אקווקה
נגד
נחמן אנשיין
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ניק קאופמן

גמר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום, ועל פי הכרעת- דין ביחס לטיבם המשפטית של מעשיו, בעבירה של בריחה ממשמורת חוקית לפי סעיף 257(1) לחוק העונשין התשל"ג- 1977.

ביום 31.12.09 גרם הנאשם בכונה למוותה של בתו הティינוקת שהייתה כבת עשרה חדשניים, והוגש נגדו כתוב אישום בעבירות רצח. ביום 24.2.10קבע בית המשפט המוחז, על בסיס חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה לו, כי הנאשם ביצע את העבירה, אך לא היה אחראי למעשיו באותה עת, וההיליך הפלילי הופסק. בית המשפט המוחז הורה על אשפוז הנאשם לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש. בין השנים 2010-2020 שבה הנאשם באשפוז בבית חולים "איתנים", בתנאים שנקבעו על ידי ועדת פסיכיאטרית. במהלך תקופה זו שונו מעט לעיתים תנאי האשפוז, כך שבמועד הרלבנטי לאיושם כללו התנאים יציאה של הנאשם לבתו ביום שלישיע עד ראשון בשבוע, וביתר הזמן נקבע כי עליו לשוהות בבית החולים, למעט יציאה למשך מספר שעות בימי שני.

במועד לא ידוע, גמלה בלב הנאשם החלטה לברוח מהמשמרות בה היה נתון ולהימלט יחד עם אשתו ובנו לח"ל. לצורך מימוש התוכנית רכש הנאשם כרטיסי טיסה, וביום 26.12.19 אף מכר את הרכב הרשות על שם אשתו. ביום 31.12.19 בעודו מצוי תחת תנאי אשפוז, יצא הנאשם מבית החולים במטרה שלא לשוב אליו ולברוח מהמשמרות החוקית. הנאשם עזב את הארץ וטס לאנגליה יחד עם אשתו ובנו ולא שב לארץ עד ליום 9.8.20, שאז חזר ונעצר בגין מלא התעופה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום אך טען טענה משפטית ביחס לעבירה שגילמו מעשו. ביום 21.10.20 ניתנה הכרעת דין ובזה הורשע הנאשם בעבירה כמתואר לעיל לאחר שטענותיו בענין סוג העבירה שביצע נדחו.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בענינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חמישה לאربעה- עשר חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה, וביקשה לגזר על הנאשם תשעה חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה. המאשימה הדגישה

את התכון המוקדם שליווה את מעשו של הנאשם, את הנזק האפשרי כתוצאה מהברירה בשים לב לרקע של הנאשם כפי שמתואר בכתב האישום ותמכה עמדתה בפסקה.

.4. ב"כ הנאשם שהסתמך אף הוא על אותה פסקה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי לשולשה חודשי מאסר בפועל וביקש לגזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל, תוך שהציג את העובדה שה הנאשם חזר לארץ מרצונו ובתיוועם עם רשות החוקירה, מתוך ידעה מוחלטת שייעצר, כי הנאשם ביקש לתקן את הטעות שעשה ולשוב לארץ זמן קצר לאחר בריחתו אך חזרתו התעכבה בשל משבר הקורונה שהוביל לביטול הטיסות לישראל. ב"כ הנאשם טען כי המעשים נעשו מתוך תסכול של הנאשם על אף שהמלצות רופאיו להחלפת צו האשפוז בצו לטיפול רפואי נדחו על ידי הפרקליטות ולא אומצו על ידי הוועדה הפסיכיאטרית וכן הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובפרט את העובדה כי אשתו צפואה לדדת ביום הקרובים.

לאחר תום הדיון הוסיף הנאשם כתב הנוגע לקשייו לשאות במעצר בשל חשיפה לפגיעה מצד עצורים אחרים.

.5. הנאשם בדברו האחרון אמר שמודע לכך שעשה טעות, הביע חרטה על מעשו וטען כי הבין את טעותו סמור לאחר בריחתו. הנאשם תיאר כי בעת שהותם באנגליה אשתו הרתה וביקשה לחזור לישראל כדי ללדת בארץ, אך הדבר נמנע ממנו בשל משבר הקורונה וסגירת השמיים בישראל. הנאשם תיאר את תסכולו על אף שזו האשפוז לא החולף בצו לטיפול רפואי, תסכול שהוביל להחלטה לבסוף מן האשפוז ואמר כי הבין יידע כי ברגע שיחזור לארץ "עוצר, אך ככל זאת החליט לשוב כדי לתקן את הטעות שעשה. הנאשם ביקש את רחמי בית משפט וביקש לאפשר לו יצאת מהאסר לרגל הלידה הצפואה של בנו.

מתחם העונש ההולם

.6. העבירה שביצע הנאשם נועדה להגן על התנהלותם התקינה של הליכי שיפוטיים, על תוקפן של החלטות שיפוטיות המורות על השימוש של אדם במשמרות, והבטחת מימושן של החלטות אלה לצורך שמירה על שלטון החוק, על בטחון הציבור ועל הסדר הציבורי.

.7. המעשה שביצע הנאשם תוכנן מראש במוקף ונעשים אף ביצוע מעשי הכנה ממשמעותיים לצורך מימוש תוכניתו.

.8. הגם שברמה הפורמלית צודקת ההגנה בטעنته, שכן בrichta ממשמרות חוקית דורשת מידה מסוימת של תוכנן, יש הבדל בין מי שניצל פרצת אבטחה או שגמלה בלבו החלטה ספונטאנית לבסוף והוא ממשה בתוך פרק זמן קצר, לבין מי שנערך לבריחה מראש פרק זמן לא מבוטל ועורך שורה של מעשי הכנה שנעודו לאפשר את הבריחה ולהקל עליה, כפי שעשה הנאשם.

9. מובן כי הנאשם אינו נותן את הדיון כתעט על מעשיו שהובילו לצו האשפוז, אלא הוא נשפט על הברירה בלבד. עם זאת, לצורך אומדן הנזק הצפוי כתוצאה מביצוע העבירה, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי הנאשם היה נתון באותו אשפוז בשל מעשה אליםות חמור שביצע וגרם בו למוות של אדם.

לא הוצג ראיות התומכות בטענת ההגנה שלפייה על פי עמדות הגורמים הרפואיים, לא נדרש עוד אשפוז הנאשם בבית החולים וניתן היה להסתפק בכך לטיפול רפואי. מכל מקום, המצב העובדתי היה שבעת ביצוע העבירה, היה הנאשם נתון תחת צו אשפוז, עובדה המלמדת על מידת המסוכנות לציבור שנשקפה ממנו על פי תפיסת גורמי המקצוע, אך מנגד יש לתת את הדעת לכך שמידת הפיקוח על הנאשם במסגרת אשפוזו הייתה נמוכה, והוא הורשה לשוהות מחוץ לבית החולים במשך חלק גדול מימי השבוע.

10. הנאשם הוא הגורם המרכזי ביצוע העבירה וتسכלו מהחלתויהם של גורמי הרפואה, שהוא לטענתו הסיבה שהובילו אותו לבצע את העבירה, אין בו כדי להוות נסיבה מוקלה. ההיפר הוא הנכון, יש בו כדי לבטא חוסר הבנה של הנאשם לתכלית שלשמה הוא אושפז.

11. הנאשם ברוח מהאשפוז ומהארץ בסוף חודש דצמבר 2019 ושב לישראל רק בחודש אוגוסט 2020. מדובר בפרק זמן ארוך בן מספר חודשים, שבמהלכם לא היה הנאשם נתון תחת הטיפול הנפשי שנדרש לו כדי לאזן את מצבו ולמנוע את המסוכנות הרבהה שנשקפת ממנו ללא טיפול. ניתן לומר חילך מפרק זמן זה לסגירת השמיים וחוסר אפשרות אובייקטיבית של הנאשם לחזור לישראל, שכן משבר הקורונה וסגירת נמל התעופה אירעו רק באמצע מרץ 2020 וגם לאחר מועד זה, האמת היא שההתאפשרה חזרתם לארץ של אזרחי ישראל שביקשו בכך.

בקשר זה אוסיף, כי גם לדברי הנאשם עצמו, אחת הסיבות המרכזיות לחזרתו לישראל הייתה בקשתה של אשתו שהרתה ללדת בישראל, ורצונו לתקן את דרכיו לא היה הסיבה היחידה לחזרת המשפחה לישראל.

12. גם הנאשם אושפז בשל מחלת נפש, איש מהצדדים לא טען כי מצבו הנפשי היום מקרוב אותו במידה כלשהי לסיג של אחירות פלילית.

13. בסופו של יום, גם שפטונציאלי הנזק שנגרם כתוצאה ממיעשו של הנאשם הוא גדול, למרבה המזל, איש לא נפגע מידיו של הנאשם בתקופת הברירה.

14. הצדדים הסתמכו על פסיקה דומה וכל אחד מהם עמד על הדומה והשונה בין המתואר באותו פסק דין לבין המקרה דן. בرع"פ 6349/17 **עמרם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.11.17) אושר מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל בגין בריחה ספונטנית שנמשכה 22 ימים מבית החולים נפש שבו אושפז המערער (וללא קשר לעבירות נוספת שבאה הורשע באותו מקרה ובגין נקבעו מתחמי ענישה פרדים).

פסקה רלבנטית נוספת מלמדת כי לרוב נגזרו, במקרים קרובות, עוניי מאסר בפועל בני מספר חודשים. ראו למשל רע"פ 12041/04 **אלונברי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 13.4.05); עפ"ג (מרכז) 08-07-8991-08 **עצתת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 08.11.08).

15. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בין ארבעה-עشر חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה.

העונש המתאים לנאשם

16. לחובת הנאשם רישום קודם אחד בלבד בעבירות רצח קטין במשפחה שההיליכים בה הופסקו עקב לכך שה הנאשם לא היה מסוגל לעמוד לדין בשל מחלת נפש. מדובר באמון ברישום אחד ואולם חומרתו ברורה מתוך העבירה עצמה ותוצאותיה הקשות, ומובן כי בשל רישום זה, לא ניתן למקם את הנאשם בתחום מתחם העונש ההולם.

17. שקלתי לזכות הנאשם את הودאות בעבודות כתוב האישום שהוא בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי. גם המחלוקת המשפטית שדרשה הכרעה, נוהלה באופן ענייני וממוקד.

18. שקלתי לזכות את הנאשם החרטה שהביע על המעשים ואת התובנה שהביע על הפסול שבמעשיו.

19. ניתן משקל מסוים למצבו המשפטי של הנאשם, לעובדה כי אשתו צפואה לדת בימים הקרובים ולרצונו של הנאשם לסייע לה בטיפול בילדיהם.

20. לנוכח האמור לעיל יש לגוזר על הנאשם עונש המציין בחלקו האמצעי-תחתון של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 20.8.9.

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי לשושם שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת הפרת הוראה חוקית.

שב"ס יתן דעתו על טענותיו של הנאשם בנוגע לתנאי כליאתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בנסיבות הצדדים.